

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 10 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017, declarat de inculpatul

Botnari Oleg xxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxx
xx
xx
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 29.09.2015 - 10.11.2016,
2. Instanța de apel: 05.12.2016 - 29.03.2017,
3. Instanța de recurs: 02.06.2017 - 28.06.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința și înheierea Judecătoriei Soroca din 10 noiembrie 2016, Botnari Oleg a fost condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate privind administrarea bunurilor materiale și sumelor bănești pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Botnari Oleg, în perioada anului 2013, urmărind scop de cupiditate, în executarea aceleiași intenții infracționale unice, profitând de necesitatea lui Mamedov Djazail xxxxx, originar din Republica Azerbaidjan, domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, de a se documenta, sub pretextul perfectării acestuia a buletinului de identitate moldovenesc, intenționat, a dobândit prin înșelăciune de la ultimul și de la concubina acestuia, Leșan Ludmila, în patru tranșe, în xxxxxxxxxxxxxxxxxxx, r-nul Soroca, bani în sumă totală de 2000 euro, care la data de 31.12.2013, constituia suma de 35920,00 lei, comunicându-le părților vătămate, precum că dispune de posibilitatea reală de a-i perfecta lui Mamedov Djazail buletin de identitate, prin intermediul unei cunoștințe care activează în cadrul Parlamentului R.Moldova, cunoscând însă că, în realitate, nu are competența și posibilitatea perfectării unui asemenea document, astfel intrând în posesia banilor, fără a avea în realitate intenția de a-și onora angajamentul asumat față de părțile vătămate, a dobândit ilicit mijloacele bănești care i-au fost transmise, cauzându-le prin acțiunile sale o daună în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul I.Ermurachi în numele inculpatului O.Botnari și inculpat, care au solicitat:

- avocatul I.Ermurachi, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, invocând că instanța incorect a concluzionat că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează vinovăția lui O.Botnari în dobândirea ilegală a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de rînd ce nu au fost acumulate probe pertinente și concludente pentru a concluziona vinovăția inculpatului; - instanța urma a aprecia critic declarațiile părții vătămate L.Leșan, acestea nefiind veridice, ultima pe tot parcursul procesului penal a dat declarații contradictorii; - instanța urma a exclude ca porbă declarațiile părții vătămate D.Mamedov, deoarece acestea au fost administrate cu încălcarea prevederilor legislației procesuale, și anume nu a fost stabilită identitatea lui în cadrul urmăririi penale sau în ședința instanței de judecată, prin acte de identitate a R.Moldova sau a R.Azerbajjan, a cărui cetățean se pretinde a fi; - declarațiile martorilor T.Leșan și I.Chiriac, la fel urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea derivă din declarațiile părții vătămate și dâșii nu au fost martori oculari ai comiterii infracțiunii, totodată, martorul T.Leșan a confirmat declarațiile lui O.Botnari privitor la faptul că actele de identitate a lui D.Mamedov au fost ridicate de către colaboratorii organelor de drept ale R.Ucraina în timp ce ultimul se afla în or.Kiev în anii '90, dar nu au fost pierdute în timpul și circumstanțele indicate de pretinsele părți vătămate; - instanța nu a dat apreciere corectă declarațiilor martorului V.Moldovan, deoarece acestea vin în contradicție cu declarațiile lui D.Mamedov, care a declarat că convorbirea lui O.Botnari a avut loc în fața aparatamentului acestuia, iar martorul nominalizat nu era prezent, ultimul se afla afară în mașină; - declarațiile martorului I.Neculea, care se consideră că a fost martor ocular a faptului transmiterii în prezența sa lui O.Botnari a sumei de 400 euro pentru perfectarea actelor, de asemenea urmau a fi apreciate critic, deoarece aceste declarații nu sunt confirmate prin alte probe, în afară de declarațiile lui D.Mamedov; - înregistrarea audio de pe CD-ul recunoscut ca corp delict, pe care se află convorbirea telefonică între partea vătămată T.Leșan cu O.Botnari, unde ultimul recunoaște faptul că a primit de la concubinul ei suma de 2000 euro, urma a fi exclusă ca probă, pe motiv că contravine art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, deoarece organul de urmărire penală nu a dispus prin ordonanță ridicarea acestuia, limitându-se doar la examinarea și anexarea lui ca corp delict la materialele cauzei, precum nu a fost dispusă nici expertiza fonetică, pentru a stabili cu certitudine dacă glasul de bărbat din înregistrare aparține sau nu lui O.Botnari; - instanța nu a apreciat nici cum declarațiile inculpatului, care a explicat că pe părțile vătămate i-a cunoscut abia în ședința de judecată, astfel organul de urmărire penală urma a întreprinde măsuri de recunoaștere a persoanei, a efectua confruntări, precum a verifica declarațiile lui L.Leșan și V.Moldovan la fața locului;

- inculpatul, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a săvârșit infracțiunea incriminată; - instanța incorect și-a întemeiat concluziile de condamnare pe declarațiile părții vătămate D.Mamedov, fără a-i verifica identitatea; - declarațiile martorilor sunt probe indirecte și nu demonstrează vinovăția sa; - declarațiile părții vătămate L.Leșan nu pot fi considerate ca veridice, din motiv că pe parcursul procesului penal ultima își schimbă declarațiile, astfel consideră că D.Mamedov lua bani de la L.Leșan sub pretextul de a-și perfectă acte de identitate prin intermediul său, dar în

realitate trimiterea banilor familiei și copiilor în Azerbaidjan; - instanța incorect a reținut starea de recidivă, pe când dânsul a fost condamnat în anul 2000, iar cele 7 luni aflate în arest la domiciliu nu au fost incluse în termenul pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul O.Botnari și avocatul I.Ermurachi în numele acestuia.

Instanța de apel a constatat că, probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și suplimentar au fost verificate în instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe:

- declarațiile părții vătămate D.Mamedov, care a declarat că în perioada când locuia în R.Moldova cu concubina sa L.Leșan și-a pierdut buletinul sovietic. În anul 2013, prin intermediul vânzătoarei de la magazinul „Bucuria” din or.Soroca au făcut cunoștință cu concubinul acesteia, O.Botnari, care le-a comunicat că pentru perfectarea documentelor de identitate este nevoie de la început de 500 euro, bani pe care dânsul îndată i le-a transmis. Apoi peste două săptămâni O.Botnari l-a telefonat comunicându-i că mai are nevoie de 500 euro și că documentele vor fi gata peste trei luni, atunci s-a deplasat cu L.Leșan la domiciliul lui O.Botnari în or.Soroca, unde a transmis suma solicitată. Apoi, într-o zi, aflându-se cu vecinul I.Neculcea, a fost telefonat de O.Botnari, care i-a mai solicitat 600 euro. În prezența lui I.Neculcea, dânsul i-a transmis lui O.Botnari suma de 400 euro, acesta confirmându-i că buletinul este gata și peste o săptămână îl va primi. Ulterior, a fost telefonat de O.Botnari, care i-a comunicat că urmează să dea suma finală de 600 euro, deoarece perfectarea actelor va costa 2000 euro, ultima tranșă a fost transmisă acasă la O.Botnari. După ce a transmis ultima tranșă, O.Botnari nu mai răspundea la apelurile sale, atunci a mers la el acasă, unde acesta l-a liniștit, comunicându-i că să nu-și facă griji, însă dânsul i-a solicitat înapoi banii, la ce O.Botnari i-a confirmat că-i va întoarce, după care nu l-a mai găsit și ultimul nu i-a restituit banii. Suma pe care i-a dat-o lui O.Botnari îi aparține lui și concubinei L.Leșan;

- declarațiile părții vătămate L.Leșan, care a relatat aceeași situație de fapt ca și partea vătămată D.Mamedov;

- declarațiile martorului V.Moldovan, care a explicat că la solicitarea lui D.Mamedov s-a deplasat în or.Soroca. Acesta i-a comunicat că a dat unei persoane 2000 euro pentru perfectarea buletinului de identitate, pe care așa și nu i l-a făcut, că persoana în cauză tot îl amână, nu-i răspunde la telefon și că se deplasează la domiciliul acestuia. Agungând la Soroca, s-au oprit la un bloc locativ ce se afla în apropierea Colegiului Tehnic Agricol, unde D.Mamedov a vorbit cu O.Botnari vreo 10-15 minute, iar el fiind alături, la o distanță de 7-10 metri, a auzit cum D.Mamedov solicita de la O.Botnari să-i restituie banii, la care ultimul i-a spus că îi va întoarce ori banii, ori documentele;

- declarațiile martorului I.Chirica, care a declarat că pe D.Mamedov îl cunoaște aproximativ din anul 2001 și, la cererea acestuia, i-a eliberat certificat în confirmarea faptului că locuiește pe teritoriul satului, deoarece întreprindea acțiuni pentru a-și legaliza statutul său pe teritoriul R. Moldova;

- declarațiile martorului T.Leșan, care a explicat că L.Leșan și D.Mamedov locuiau în s.Iarova din anul 1998 în casa părinților ei, ultimul și-a pierdut actele, din care motiv a apărut necesitatea de a perfectate altele, iar la rugămintea lui L.Leșan, i-a împrumutat bani pentru perfectarea actelor lui D.Mamedov. Persoana care s-a angajat să-i facă acte de

identitate ginerelui său, a comunicat că are o rudă în mun.Chișinău, care îl va ajuta să perfecteze actele. L.Leșan și D.Mamedov i-au transmis acelei persoane suma de 2000 euro în câteva tranșe, însă pînă la urmă nu a mai perfectat buletinul de identitate;

- declarațiile martorului I.Neculcea, care a lămurit că D.Mamedov cu câțiva ani în urmă și-a pierdut actele. În anul 2013 acesta i-a comunicat că a găsit un bărbat care poate să-l ajute la perfectarea pașaportului moldovenesc. Prin luna septembrie 2013, când revenise de la Moscova, aflându-se la domiciliul lui D.Mamedov, acesta a fost telefonat de către un bărbat, iar D.Mamedov i-a comunicat că pleacă să întâlnească bărbatul care trebuie să-i perfecteze pașaportul, cu care au venit acasă, prezentându-l pe nume Oleg. D.Mamedov a întrebat bărbatul când îi va fi gata pașaportul și ultimul i-a comunicat că mai este nevoie de 400 euro, atunci D.Mamedov a adus banii și i-a transmis bărbatului. Ulterior, D.Mamedov i-a spus că în total i-a transmis bărbatului suma de 2000 euro;

și actele cauzei:

- procesul-verbal de ridicare din 18.09.2015, unde de la partea vătămată L.Leșan s-a ridicat un telefon mobil de model „Samsung” în memoria căruia se păstrează înregistrarea discuției purtate de ultima în luna februarie 2015 cu O.Botnari;

- procesul-verbal de examinare a fișierului audio din telefonul mobil de model „Samsung” cu înregistrarea discuției telefonice purtate de L.Leșan cu O.Botnari, în timpul căreia ultimul a recunoscut faptul primirii de la părțile vătămate a sumei de 2000 euro, probe care, analizate în anamblu, probează faptul vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia, precum că nu el a luat de la părțile vătămate suma de 2000 de euro.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate, din acestea se deduce cu certitudine intenția de înșelăciune a inculpatului O.Botnari pentru a obține de la părțile vătămate sumele bănești solicitate de el, prin faptul că dânsul le făcea promisiuni de a perfecta actele de identitate pentru D.Mamedov, de la care solicita sume bănești sub pretextul unor cheltuieli efectuate de pretinsa persoană ce urma să perfecteze actele, iar fiind întrebat referitor la actele promise, O.Botnari le promitea că acestea vor fi gata în curând și urmează a fi primite de către D.Mamedov. Însă, după primirea ultimei tranșe de bani, acesta nu a mai răspuns la apelurile părții vătămate D.Mamedov, care așa și nu și-a primit actele ce au fost promise că vor fi perfectate de către O.Botnari. Aceste declarații ale părților vătămate date atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată sunt consecvente și coroborează cu restul probelor administrate la caz, din care reiese că ultimii au transmis inculpatului suma de 2000 euro.

Instanța de apel a respins versiunea inculpatului, precum că dânsul nu ar fi promis părților vătămate perfectarea actelor și nu a obținut suma de 2000 euro în vederea perfectării actelor, deoarece această versiune se combate prin declarațiile părților vătămate, dat fiind că, intrând în posesia banilor primiți de la ultimii, dânsul nu-și onora obligațiile asumate față de ei cu privire la ajutorul pentru perfectarea actelor și în urma înșelăciunii dânsii au rămas și fără acte și fără bani, iar când au încercat să-l contacteze întru a vedea de soarta actelor promise, O.Botnari de fiecare dată invoca că actele sunt deja gata sau că în curând vor fi gata, precum invoca diferite presupuse cheltuieli apărute, obținând astfel sume noi de bani, pe care nu le-a restituit. Astfel, prin comportamentul său față de părțile vătămate, inculpatul a realizat obiectul material al infracțiunii de escrocherie exprimat prin înșelăciune, le-a creat o falsă reprezentare a realității, că dispune de posibilitate de a-i ajuta pe marginea perfectării actelor de identitate, în scopul de a-i duce în eroare și a primi sumele de bani solicitate.

De asemenea, instanța de apel a conchis că declarațiile părților vătămate se confirmă și prin declarațiile martorilor V.Moldovan, I.Chiriac, T.Leșan, I.Neculcea, în veridicitatea cărora instanța nu are temei de a se îndoii, deoarece aceștia au dat declarații sub jurământ și au relatat circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu cauza dată. Aceste declarații coroborează între ele și nu conțin divergențe esențiale, acestea dimpotrivă, elucidează circumstanțele reale ale cauzei și care, analizate în ansamblu, demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar modul în care partea vătămată D.Mamedov a rămas fără acte, nu are însemnătate pentru cauză, invers, lipsa acestora și necesitatea de a le perfecta, a servit temei pentru a înșela și a deposeda de bani părțile vătămate, din care motiv a respins argumentele apelanților, precum că există divergențe între declarațiile martorilor și a părților vătămate.

În același context, instanța a respins și argumentele apelanților, referitor la faptul că declarațiile martorilor sunt probe indirecte, care nu sunt confirmate prin alte probe și rezultă din declarațiile părților vătămate, de rând ce aceștia au fost involuntar martori a relațiilor între inculpat și părțile vătămate, confirmând că D.Mamedov avea nevoie de acte de identitate și că inculpatul a primit bani de la părțile vătămate sub pretextul să perfecteze aceste documente și dâșii au declarat doar acea parte din evenimente, la care ei au asistat, și care coroborate cu restul probelor, cu certitudine demonstrează vinovăția lui O.Botnari.

Respins de instanța de apel a fost și afirmațiile inculpatului, precum că el nu a cunoscut martorii L.Leșan, V.Moldovan și I.Neculcea, considerând-o drept o metodă de apărare și de eschivare de la răspundere, pe când probele sus indicate, confirmă coroborarea declarațiilor părților vătămate cu cele ale martorilor, ce confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpatul a însușit ilegal prin înșelăciune de la părțile vătămate D.Mamedov și L.Leșan suma de 2000 euro.

La fel, instanța de apel a respins argumentul avocatului, prin care a solicitat declararea inadmisibilității ca probă a înregistrării audio de pe CD-ul anexat la materialele cauzei ca corp delict, potrivit art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, pe motiv că nu a fost dispusă prin ordonanță ridicarea acestui CD. Or, potrivit materialelor cauzei, de la partea vătămată L.Leșan prin ordonanță a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung”, pe care se conține înregistrarea audio a convorbirii dintre ea și inculpat, care a fost recunoscut ca corp delict și anexat la materialele cauzei. În ședința instanței de apel procurorul a explicat că CD-ul a fost ridicat de la partea vătămată L.Leșan în urma ascultării prealabile a acestuia, fiind prin ordonanță recunoscut și anexat la materialele cauzei ca corp delict. Totodată, în aceeași ședință de judecată procurorul a prezentat în instanță corpul delict – telefonul mobil de model „Samsung”, care conține înregistrarea audio a convorbirii telefonice, care a fost ascultată în ședință și confirmată de partea vătămată L.Leșan, care a și făcut înregistrarea convorbirii, iar partea apărării a renunțat de la cerințele privind ordonarea unei expertize fonetice, pentru a combate această probă.

Lipsit de temei instanța de apel a considerat și argumentul apărării, referitor la excluderea ca probă declarațiile părții vătămate D.Mamedov, pe motiv că nu a fost stabilită identitatea acestuia, deoarece ultimul fiind audiat în sala de ședință, sub jurământ și avertisment, a stabilit identitatea, numele, prenumele, vârsta, domiciliul, ocupația. Mai mult, dubiile identității părții vătămate au fost înlăturate prin răspunsul Ambasadei R.Azerbaijan în R.Moldova, care a confirmat faptul că D.Mamedov, a.n.25.11.1963, este cetățean al R.Azerbaijan.

Respinsă de instanța de apel a fost și versiunea inculpatului, precum că D.Mamedov lua bani de la L.Leșan sub pretextul de a-și perfecta acte de identitate prin intermediul

inculpatului, însă în realitate trimitea banii la familie și copii în Azerbaidjan, deoarece prima tranșă de bani în sumă de 500 euro a fost transmisă inculpatului de însăși partea vătămată L.Leșan, iar a doua tranșă de 500 euro a fost transmisă de D.Mamedov la fel, în prezența lui L.Leșan.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța a conchis că aceasta este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, la care s-a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, corect fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat, care este proporțională faptei comise și va atinge scopul pedepsei penale.

Cât privește argumentul inculpatului, precum că prima instanță neîntemeiat a reținut în seama sa starea de recidivă, instanța de apel a conchis că aceasta corect a fost reținută de prima instanță, deoarece dînsul prin închierea Judecătorei Soroca din 04.03.2008 a fost eliberat condiționat de pedeapsa neexecutată înainte de termen cu 6 luni și 14 zile, dar la momentul comiterii infracțiunii pentru care a fost recunoscut vinovat, antecedentul penal, potrivit art.111 alin.(1) lit.h) Cod penal, nu era stins, persistând starea de recidivă.

Totodată, prin încheierea primei instanțe din 10.11.2016, au fost corectate erorile materiale și omisiunile vădite din sentința din 10.11.2016, unde „La alineatul doi, al dispozitivului sentinței, după cuvîntul „definitivă”, s-au introdus cuvintele „cu includerea în termenul închisorii a perioadei aflării inculpatului în arest la domiciliu din data de 08.09.2015, pînă la 08.04.2016”, astfel că termenul aflării inculpatului în arest la domiciliu a fost inclus în termenul pedepsei.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocînd că nu există nici o probă la dosar ce ar fi confirmat vinovăția sa în afara declarațiilor părților vătămate, care nu au fost audiate în instanța de apel, de rînd ce declarațiile lor sunt divergente; - incorect s-a respins demersul privind numirea expertizei fonetice; - instanța nu a verificat și nu a stabilit identitatea părții vătămate D.Mamedov, care la acel moment deja era deportat prin hotărârea Judecătorei Bălți din 08.09.2015, pe motiv că s-a aflat ilegal pe teritoriul R.Moldova; - instanța nu a inclus în termenul pedepsei lunile aflate în arest la domiciliu.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul nu a invocat nici un temei de drept prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției sale în cele imputate, solicitînd achitarea sa pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

Totodată, după cum rezultă din conținutul recursului, de fapt, inculpatul nu este de acord cu aprecierea probelor făcute de instanțele de fond considerînd că acestea incorect au apreciat declarațiile părților vătămate, a martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia recurentului, confirmă nevinovăția sa.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul constată că, instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului O.Botnari în săvârșirea infracțiunii imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Ambele instanțe de judecată au motivat concluzia de vinovăție a lui O.Botnari și corect au calificat acțiunile dînsului în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită în proporții considerabile.

La baza concluziei date instanțele de fond au reținut declarațiile părților vătămate D.Mamedov, L.Leșan, a martorilor T.Leșan, V.Moldovan, I.Chiriac, I.Neculcea și actele cauzei - procesele-verbale de ridicare a telefonului mobil din 18.09.2015 și de examinarea a obiectului din 18.09.2015, prin care s-a cercetat fișierul audio și telefonul mobil ridicat de la partea vătămată T.Leșan, declarații și probe care au fost apreciate de instanțele de fond ca veridice, pe motiv că ele se confirmă și prin alte probe existente în cauză, descrise amănunțit în hotărîrea primei instanțe, cît și în decizia instanței de apel.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit fapta comisă de inculpatul O.Botnari, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate de avocat și inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul menționează că temeiurile invocate de inculpat, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal reține că, solicitările recurentului privind pronunțarea unei hotărîri de achitare, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Astfel, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, presupusa eroare de drept invocată de către recurent, precum că fapta nu a fost săvîrșită de el.

Totodată, Colegiul penal va respinge și restul argumentelor invocate de recurent, precum că instanțele nu au reținut că nu a fost stabilită indentitatea părții vătămate D.Mamedov, că a fost respins demersul privind numirea expertizei fonetice, că nu au

inclus în termenul pedepsei lunile aflate în arest la domiciliu, deoarece asupra acestor argumente instanța de apel s-a expus motivate și argumentat în decizie, fapt reținut și în pct.4 al prezentei decizii.

De asemenea, nu pot fi reținute nici argumentele inculpatului, referitor la neaudierea în instanța de apel a părților vătămate, deoarece partea apărării, solicitând în instanța de apel achitarea inculpatului, nu a solicitat reluarea cercetării judecătorești, audierea părților vătămate, a martorilor, conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță și cercetarea suplimentară a probelor prezentate la materialele cauzei, așa cum o cer prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, din care motiv instanța de apel, respectând procedura prevăzută de art.414 alin.(2), (6), corect și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de prima instanță care au fost verificate în instanța de apel.

Nu poate fi reținută nici trimiterea inculpatului, precum că partea vătămată D.Mamedov a fost expulzat din țară pentru faptul că s-a aflat ilegal pe teritoriul R.Moldova, de rând ce la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, acesta s-a aflat în R.Moldova, a fost audiat în prima instanță pe faptul săvârșirii infracțiunii de către O.Botnari (f.d.201-209 v.1), fiind stabilită identitatea acestuia prin certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne la 22.08.2007 (f.d.44 v.1).

La aplicarea pedepsei, instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și cele agravante prezente în cauză, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute de norma penală în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75, 82 Cod penal, pedeapsă ce este individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Botnari Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017 în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu